

Investigating the Relationship Between Communication Skills and Domestic Violence Against Women

Fatemeh Yarinassab^{1*} MA, Kamrooz Amini¹ MD

¹ Legal Medicine Research Center, Iranian Legal Medicine Organization, Tehran, Iran

*Correspondence to: Fatemeh Yarinassab, Email: Yarinassab.f@gmail.com

ARTICLE INFO

Article history:

Received: November 24, 2021

Accepted: November 24, 2021

Online Published: March 6, 2022

Keywords:

Domestic violence

Social skills

Forensic medicine

HIGHLIGHTS

1. Verbal violence is high among women.
2. Women having communication skills can be effective in reducing husband violence against them.

ABSTRACT

Introduction: Communication problems are a central issue in communication approaches to the family. These approaches analyze the conflict between couples not in the form of two people, but as a dysfunctional relationship. This study aims to investigate the relationship between communication skills and domestic violence against women in Yasuj, Iran.

Methods: This descriptive-analytical study was conducted by survey method. All women who were referred to the forensic medicine of Boyer-Ahmad city due to spousal abuse over six months in 2019 were examined in a total number. Mohsen Tabrizi Domestic Violence Questionnaire and Queen Dam Communication Skills Questionnaire were employed to conduct the research. Data were analyzed by SPSS software.

Results: The present study indicated that the average of domestic violence against women is high (3.53). The highest mean was for the verbal violence variable (3.83) and the lowest mean for sexual violence (2.56). The mean of the average communication skills is upward (3.43) and based on the analytical results, the relationship between communication skills and domestic violence is inversely related. There are four components of listening skills, emotional control, the ability to receive, and send messages, and a strong connection that significantly predict domestic violence.

Conclusion: Women's communication skills can be effective in reducing their spouse violence against them.

How to cite: Yarinassab F, Amini K. Investigating the relationship between communication skills and domestic violence against women. Iran. Iran J Forensic Med. 2022;27(4):246-53.

بررسی رابطه مهارت‌های ارتباطی بر خشونت خانگی در زنان

فاطمه یاری نسب^۱ MA، کامروز امینی^۱ MD^۱ مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی کشور، تهران، ایران

*نویسنده مسئول: فاطمه یاری نسب، پست الکترونیک: Yarinassab.f@gmail.com

اطلاعات مقاله

تاریخچه مقاله:

دریافت:

۱۴۰۰/۰۹/۰۳

پذیرش:

۱۴۰۰/۱۲/۰۲

انتشار بر خط:

۱۴۰۰/۱۵/۱۵

واژگان کلیدی:

خشونت خانگی
مهارت‌های ارتباطی
پزشکی قانونی

نکات ویژه

۱. خشونت کلامی در بین زنان بالاست.
۲. برخورداری زنان از مهارت‌های ارتباطی، می‌تواند در کاهش خشونت همسران علیه آنان مؤثر باشد.

چکیده

مقدمه: مشکلات ارتباطی، موضوعی محوری در رویکردهای ارتباطی نسبت به خانواده است. این رویکردها، تعارض بین زوجین را نه در قالب مشکلات دو نفر، بلکه به عنوان یک رابطه ناکارآمد تحلیل می‌کنند. این مطالعه با هدف بررسی رابطه مهارت‌های ارتباطی با خشونت خانگی در زنان شهر یاسوج انجام گرفت.

روش بررسی: این پژوهش توصیفی تحلیلی به روش پیمایش انجام گرفت. کلیه زنانی که طی ۶ ماه در سال ۱۳۹۸ به دلیل همسرآزاری به پزشکی قانونی شهرستان بویراحمد ارجاع داده شده بودند، به صورت تمام‌شماری مورد بررسی قرار گرفتند. به‌منظور انجام پژوهش از پرسشنامه خشونت خانگی محسن تبریزی و پرسشنامه مهارت ارتباطی کوئین دام استفاده شد. داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS تحلیل شدند.

یافته‌ها: حاکی از آن است که میانگین خشونت خانگی در زنان بالاست (۳/۵۳). بیشترین میانگین برای متغیر خشونت کلامی (۳/۸۳) و کمترین میانگین مربوط به خشونت جنسی (۲/۵۶) است. میانگین مهارت‌های ارتباطی متوسط رو به بالاست (۳/۴۳) و با استناد به نتایج تحلیلی بین مهارت‌های ارتباطی و خشونت خانگی رابطه معکوس و بالایی وجود دارد. ۴ مؤلفه مهارت گوش دادن، کنترل عاطفی، توانایی دریافت و ارسال پیام، ارتباط توأم با قاطعیت هستند که به صورت معناداری خشونت خانگی را پیش‌بینی می‌کنند.

نتیجه‌گیری: برخورداری زنان از مهارت‌های ارتباطی، می‌تواند در کاهش خشونت همسران علیه آنان مؤثر باشد.

مقدمه

قربانیان آن به شمار می‌رود [۲] که طیفی از رفتارهای بسیار تند و آسیب‌زا تا عکس‌العمل‌های منفی چون بی‌تفاوتی و کم‌توجهی را در بر دارد [۳ و ۴]. خشونت مردان علیه زنان ابعاد متعددی را شامل می‌شود که در این راستا می‌توان به خشونت فیزیکی، یعنی آسیب رساندن به اعضای بدن با کتک، ضرب و جرح با استفاده از دست یا ابزارهای دیگر، خشونت روانی (تهدید، تحقیر، سرزنش کلامی، فحاشی) خشونت اجتماعی (کنترل رفتارهای زن، در انزوای اجتماعی قرار دادن، ممنوعیت ارتباط با دیگران) و خشونت جنسی اشاره کرد [۵]. خشونت علیه زنان یک امر جهانی است

یکی از موضوعات مورد توجه در زمینه سلامت روان زنان، اثرات روان‌شناختی و جامعه‌شناختی خشونت علیه زنان است. طبق تعریف سازمان جهانی بهداشت (WHO) خشونت عبارت است از «استفاده عمدی از قدرت بدنی، تهدید یا فعلی علیه خود، دیگری یا علیه گروه یا اجتماع که هر کدام به احتمال قوی به آسیب، مرگ و آسیب روانی منجر می‌شود» [۱]. خشونت در واقع نوعی آسیب اجتماعی پنهان است و در همه جوامع دیده می‌شود. این معضل اجتماعی زمینه‌ساز بروز دیگر مشکلات بهداشتی و اجتماعی در

زیرا بر اساس گزارش‌های موجود از دیگر کشورهای جهان، شیوع همسرآزاری در شیلی ۶۳ درصد، در کلمبیا ۲۰ درصد، در گینه نو ۶۲ درصد و آمریکا ۳۵ درصد است [۶]. در ایران نیز خشونت علیه همسران، غالباً از سال‌های نخست ازدواج آنها آغاز می‌شود. در یاسوج ۳۱/۱ درصد نمونه‌های مراجعه‌کننده به پزشک قانونی توسط همسر، ۷/۹ درصد توسط برادر شوهر، ۳/۱ درصد توسط برادر و ۰/۹ درصد توسط پدر مورد ضرب و جرح قرار گرفته بودند [۷]. در مطالعه میرزایی بیشترین میزان خشونت از نوع خشونت‌های کلامی-روانی است [۸].

مشکلات ارتباطی، موضوعی محوری در رویکردهای ارتباطی نسبت به خانواده است. این رویکردها، تعارض بین زوجین را، نه در قالب مشکلات دو نفر، بلکه به عنوان یک رابطه ناکارآمد تحلیل می‌کنند. نظریه پردازان خانواده درمانی ارتباطی معتقدند منازعات اغلب دور باطلی را طی می‌کنند که تلاش برای یافتن نقطه آغاز آن بی‌فایده است، زیرا هر یک از زوجین معتقدند آنچه می‌گویند یا انجام می‌دهند به سبب آن چیزی است که طرف مقابل انجام می‌دهد یا می‌گوید [۹]. مهارت‌های ارتباطی، ابزاری در اختیار زوجین قرار می‌دهد که با آن بتوانند تعارض را حل کنند و صمیمیتی را که موجب انطباق نیازهای زنان و مردان می‌شود، افزایش داده و کیفیت زندگی خود را بهبود بخشند [۱۰].

مهارت‌های ارتباطی، توانایی‌های اختصاصی هستند که به افراد کمک می‌کنند تا در پیام‌هایی که به صورت نمادین به شخص دیگر می‌رسانند، با کفایت عمل کنند و احساسات مثبت و لذت بخشی در طرف مقابل ایجاد کنند [۱۱].

خشونت و تضاد در خانواده امری تعاملی است و الگوهای تعاملی خاص به عنوان زمینه‌ای بلا فصل برای خشونت در خانواده نقش اساسی بازی می‌کند. کروز بر این باور است که کلید اساسی درک خشونت فیزیکی در خانواده را باید در فرآیندهای تعاملی رفتار یافت. پیترسون هم الگوهای خشونت خانوادگی را در تعاملات روزمره نشان می‌دهد. او بر این باور است فرآیندهایی که از وقایع تنفرزای پیش پا افتاده و بی‌ضرر شروع شده‌اند، منجر به خشونت فیزیکی در میان اعضای

خانواده خواهند شد [۱۲]. ایمون به تضاد زناشویی اشاره دارد و تعاملات مثبتی مثل مشارکت، تعاملات هدایت‌کننده و توافق زناشویی را در خشونت موثر می‌داند و بر این باور است که رفتارهای منفی مثل انتقاد از هم، می‌تواند باعث ایجاد خشونت در خانواده شود [۱۳]. بنابراین اشخاصی که فاقد دانش و مهارت لازم هستند دچار آسیب‌پذیری بیشتری می‌شوند. برخورداری از مهارت‌های مقابله‌ای (مهارت‌های زندگی) و داشتن کلید منابع اصلی به آدمی این امکان را می‌دهد تا به بهترین روش موجود موانع را کنار زند و یکی از سودمندترین مهارت‌های مقابله‌ای مهارت‌های زندگی است [۱۴]. مطالعه و بررسی بر روی مهارت‌های زندگی و همسرآزاری نشان داده که ایمنی در خانواده با آموختن و به کارگیری این مهارت‌ها در بین همسران، تفاهم در بین آنها را بالا برده و در نتیجه از میزان پرخاشگری و نزاع کم خواهد شد [۱۵-۱۸]. افرادی که از مهارت‌های زندگی کافی برخوردار نیستند، خشونت را از خود بروز می‌دهند که می‌توان از آن به عنوان همسرآزاری نام برد [۱۷]. در مطالعه انصاری همکاران [۱۵]، مهارت ارتباطی با میزان خشونت فیزیکی رابطه معکوس نشان داد. امانی و لطافتی [۱۹] در مطالعه خود نشان داد که آموزش گروهی مهارت‌های ارتباطی بر کاهش تعارضات زناشویی و مولفه‌های آن در زوجین تاثیر دارد.

طرح چنین مباحثی بیانگر این است که موضوع مهارت‌های ارتباطی به عنوان یک دغدغه در مسائل اجتماعی و بر رشد رفتارهای مطلوب و سازنده افراد خانواده و از سوی دیگر در کاهش خشونت و رفتارهای ناسازگار، می‌تواند تاثیرگذار باشد. براساس آمارهای رسمی پزشکی قانونی کشور، استان کهگیلویه و بویراحمد طی چند سال اخیر روند رو به رشدی در زمینه همسرآزاری داشته، به طوری که در سال ۱۳۹۸ نسبت به سال قبل از آن ۹/۶ درصد رشد داشته است. طرح این مسئله در این استان می‌تواند راه گشا باشد، خصوصاً اینکه بررسی ارتباط مهارت‌های ارتباطی بر میزان خشونت در این منطقه نیز بسیار محدود بوده است. بنابراین هدف از انجام پژوهش حاضر، رسیدن به این سوال است که آگاهی مهارت‌های ارتباطی زنان

چقدر است و چه رابطه‌ای با خشونت خانگی دارد؟

روش بررسی

پژوهش حاضر از نوع توصیفی - تحلیلی و مقطعی است که در سال ۱۳۹۸ و در پزشکی قانونی شهرستان بویراحمد صورت گرفت. جامعه آماری شامل همه زنانی است که طی ۶ ماه اول سال ۱۳۹۸ به دلیل خشونت و همسرآزاری از طرف دادگستری و پاسگاه‌های انتظامی به پزشکی قانونی شهرستان بویراحمد ارجاع داده شده بودند. شیوه نمونه‌گیری باتوجه به ماهیت جامعه آماری به صورت تمام‌شماری و آسان و در دسترس است که مجموعاً ۳۰۵ زن به عنوان نمونه وارد مطالعه شدند. معیار ورود، تمامی زنان ساکن یاسوج است که پرونده آنان به دلیل همسرآزاری توسط پزشک تایید شده باشد و زنانی که از شهرستان‌های دیگر بودند و پرسشنامه‌هایی که کامل تکمیل نشده بودند، از مطالعه حذف شدند.

این مطالعه با روش پیمایش و با تکیه بر ابزار پرسشنامه استاندارد اطلاعات جمع‌آوری شده که شامل پرسشنامه خشونت خانگی، پرسشنامه مهارت ارتباطی و مشخصات دموگرافیک است.

پرسشنامه خشونت خانگی در سال ۱۳۹۱ توسط تبریزی و همکاران تدوین شد و شامل ۲۶ سوال با زیرمقیاس‌های خشونت روانی - کلامی (۱۱)، خشونت فیزیکی (۱۰ گویه)، خشونت جنسی (۳ گویه) و خشونت اقتصادی (۲) است. شیوه نمره‌دهی این پرسشنامه بر اساس طیف ۵ درجه‌ای لیکرت به این صورت است که نمره ۵ برای «همیشه»، ۴ برای «اغلب اوقات»، ۳ برای «گاهی»، ۲ برای «به ندرت» و ۱ برای «هیچ وقت» در نظر گرفته شده است. ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات در پژوهش تبریزی برابر با ۰/۸۳ به دست آمد که نشان می‌دهد پایایی سوالات و گویه‌های پرسشنامه و مقیاس‌های مختلف آن در حد کافی است [۲۰]. همچنین ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر در نمره کل مقیاس برابر با ۰/۸ به دست آمد.

پرسشنامه مهارت ارتباطی مهارت ارتباطی کوئین دام

در سال ۲۰۰۴ تهیه شده که دارای ۳۴ (گویه) است که در ۵ مقیاس مهارت گوش دادن (۶ سوال)، توانایی دریافت و ارسال پیام (۹ سوال)، بینش نسبت به فرآیند ارتباط (۵ سوال)، کنترل عاطفی (۹ سوال) و ارتباط توأم با قاطعیت (۵ سوال) مورد بررسی قرار می‌گیرد و بر روی یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از هرگز تا همیشه نمره ۱ تا ۵ در نظر گرفته می‌شود. برای سنجش اعتبار آزمون مهارت‌های ارتباطی، با استفاده از روش آلفای کرونباخ، اعتبار کل آزمون محاسبه شد که مقدار عددی آن برابر با ۰/۷۱ و حاکی از همسانی درونی قابل قبول این آزمون بود. پایایی این پرسشنامه در این پژوهش نیز از طریق آزمون آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۵ به دست آمد [۲۱]. این پرسشنامه همچنین شامل مشخصات دموگرافیک همچون سن تحصیلات، مدت زمان ازدواج، شغل زن، شغل همسر است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و آزمون‌های همبستگی پیرسون و رگرسیون داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۹ تحلیل شدند. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده شد. در آمار توصیفی از جداول توزیع فراوانی، میانگین، انحراف معیار و نمودارها و در آمار استنباطی و تعیین همبستگی بین متغیرها از آزمون پیرسون (r) استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی

همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، بیشترین فراوانی ۱۷۰ نفر (۵۵/۷۴ درصد) پاسخگویان در رده سنی ۲۱ تا ۳۰ سال است. بیشترین فراوانی ۱۷۵ نفر (۵۷/۳۸ درصد) پاسخگویان در سالهای ازدواج ۱ تا ۱۰ سال است. بیشترین فراوانی ۱۲۳ نفر (۴۰/۳ درصد) پاسخگویان در تحصیلات دبیرستان است. بیشترین فراوانی ۱۰۴ نفر (۳۴/۱ درصد) پاسخگویان تحصیلات همسر دبیرستان است. بیشترین فراوانی ۲۶۰ نفر (۸۵/۲ درصد) پاسخگویان به خانه‌دار اشتغال داشتند. بیشترین فراوانی ۱۶۱ نفر (۵۲/۸ درصد) پاسخگویان شغل همسرشان آزاد است.

جدول ۱. توصیف متغیرهای زمینه‌ای

متغیر	متغیر	فراوانی (درصد)	متغیر	فراوانی (درصد)
سن	سال‌های ازدواج		سن	
زیر ۲۰ سال	۱ تا ۱۰ سال	۲۷ (۸/۸۵)	زیر ۲۰ سال	۲۷ (۸/۸۵)
۲۱ تا ۳۰ سال	۱۱ تا ۲۰ سال	۱۷۰ (۵۵/۷۴)	۲۱ تا ۳۰ سال	۱۷۰ (۵۵/۷۴)
۳۱ تا ۴۰ سال	۲۱ تا ۳۰ سال	۸۸ (۲۸/۸۶)	۳۱ تا ۴۰ سال	۸۸ (۲۸/۸۶)
۴۱ تا ۵۰ سال	۳۱ سال به بالا	۲۰ (۶/۵۵)	۴۱ تا ۵۰ سال	۲۰ (۶/۵۵)
۵۰ سال به بالا		۰	۵۰ سال به بالا	۰
تحصیلات زن	تحصیلات همسر		تحصیلات زن	تحصیلات همسر
بی‌سواد	بی‌سواد	۱۸ (۵/۹)	بی‌سواد	۱۸ (۵/۹)
ابتدایی	ابتدایی	۲۴ (۷/۹)	ابتدایی	۲۴ (۷/۹)
راهنمایی	راهنمایی	۴۴ (۱۴/۴)	راهنمایی	۴۴ (۱۴/۴)
دبیرستان	دبیرستان	۱۲۳ (۴۰/۳)	دبیرستان	۱۲۳ (۴۰/۳)
فوق دیپلم	فوق دیپلم	۱۸ (۵/۹)	فوق دیپلم	۱۸ (۵/۹)
لیسانس	لیسانس	۵۹ (۱۹/۳)	لیسانس	۵۹ (۱۹/۳)
فوق لیسانس	فوق لیسانس	۱۹ (۶/۲)	فوق لیسانس	۱۹ (۶/۲)
شغل زن	شغل همسر		شغل زن	شغل همسر
کارمند	کارمند	۲۵ (۸/۲)	کارمند	۲۵ (۸/۲)
آزاد	کارگر	۱۴ (۴/۶)	آزاد	۱۴ (۴/۶)
خانه‌دار	آزاد	۲۶۰ (۸۵/۲)	خانه‌دار	۲۶۰ (۸۵/۲)
موارد دیگر	بیکار	۶ (۲)	موارد دیگر	۶ (۲)

۱/۸-۱) است که به این ترتیب (خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم، خیلی کم) است. بنابراین با توجه به میانگین‌های محاسبه شده، متغیر خشونت خانگی دارای میانگین زیاد است، یعنی بیشترین تجمع در امتیازهای حد زیاد است. بیشترین میانگین برای متغیر خشونت کلامی (۳/۸۳) و کمترین میانگین مربوط به خشونت جنسی (۲/۵۶) است (جدول ۲).

نتایج نشان داد ضریب همبستگی بین مهارت‌های ارتباطی با خشونت خانگی، خشونت کلامی، خشونت اقتصادی، خشونت فیزیکی و خشونت جنسی معنادار است ($P < 0/05$). به عبارتی هر چه مهارت‌های ارتباطی فرد بالاتر باشد، خشونت خانگی و ابعاد خشونت کلامی، خشونت اقتصادی، خشونت فیزیکی و خشونت جنسی کمتر است (جدول ۳).

همان‌طور که جدول ۲ نشان می‌دهد، برای متغیر مهارت‌های ارتباطی (۳/۴۳)، کنترل عاطفی (۳/۳۶)، توانایی دریافت و ارسال پیام (۳/۴۶)، مهارت گوش دادن (۳/۵۶)، بینش نسبت به آینده ارتباط (۳/۴۸)، ارتباط توأم با قاطعیت (۳/۲۹) است. بنابراین با توجه به میانگین‌های محاسبه شده، متغیر مهارت گوش دادن و متغیر بینش نسبت به آینده ارتباط، مهارت‌های ارتباطی، دارای میانگین زیاد هستند؛ یعنی بیشترین تجمع در امتیازهای حد زیاد است. کنترل عاطفی و ارتباط توأم با قاطعیت دارای میانگین متوسط است؛ یعنی بیشترین تجمع در امتیازهای حد وسط است.

میانگین خشونت خانگی (۳/۵۳) است. ترتیب امتیازبندی میانگین به صورت (۵-۴/۲، ۴/۲-۴/۴، ۴/۴-۳/۴، ۳/۴-۲/۶، ۲/۶-۱/۸،

جدول ۲. نمره بندی پرسشنامه‌های خشونت خانگی و مهارت ارتباطی

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد
مهارت‌های ارتباطی	توانایی دریافت و ارسال پیام	۳/۴۶
	کنترل عاطفی	۳/۳۶
	مهارت گوش دادن	۳/۵۶
	بینش نسبت به آینده ارتباط	۳/۴۸
	ارتباط توأم با قاطعیت	۳/۲۹
	نمره کل	۳/۴۳
خشونت خانگی	خشونت کلامی	۳/۸۳
	خشونت اقتصادی	۳/۲۲
	خشونت فیزیکی	۳/۶۹
	خشونت جنسی	۲/۵۶
	نمره کل	۳/۵۳

جدول ۳. رابطه بین مهارت‌های ارتباطی و انواع خشونت

متغیر	خشونت خانگی		خشونت کلامی		خشونت اقتصادی		خشونت فیزیکی		خشونت جنسی	
	P-value	R	P-value	R	P-value	R	P-value	r	P-value	R
مهارت‌های ارتباطی	۰/۰۰۰	۰/۴۰۲ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۴۰۳ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۳۸۲ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۲۳۱ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۳۱۶ ^{**}
توانایی دریافت و ارسال پیام	۰/۰۰۰	۰/۲۳۵ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۲۸۴ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۲۷۹ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۰۸۷	۰/۱۳۰	۰/۱۷۰ ^{**}
کنترل عاطفی	۰/۰۰۰	۰/۳۷۱ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۳۴۹ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۳۱۴ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۲۷۲ ^{**}	۰/۱۳۰	۰/۳۰۳ ^{**}
مهارت گوش دادن	۰/۰۰۰	۰/۵۵۹ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۵۵۱ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۴۷۲ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۴۰۵ ^{**}	۰/۱۳۰	۰/۴۱۳ ^{**}
بینش نسبت به آینده ارتباط	۰/۰۳۹	۰/۱۱۸ [*]	۰/۰۱۷ [*]	۰/۰۴۲	۰/۰۰۰	۰/۲۱۱ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۰۲۱	۰/۷۱۷	۰/۰۹۵
ارتباط توأم با قاطعیت	۰/۰۲۳	۰/۱۳۰ [*]	۰/۰۱۴ [*]	۰/۰۱۴	۰/۰۱۲	۰/۱۴۴ [*]	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	۰/۸۵۰	۰/۱۴۷ [*]

بحث

همکاران [۲۳] و وارینگ و کلون [۲۴] همسو است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که تقویت مهارت‌های ارتباطی همسران، می‌تواند به کاهش خشونت، به ویژه خشونت کلامی منجر شود. بدیهی است که مهارت کلامی، عمده‌ترین و موثرترین روش در برقراری و مدیریت ارتباطات است و همین امر ممکن است کیفیت رابطه بین زوجین را ارتقا ببخشد. از طرفی برخورداری از مهارت‌های ارتباطی قوی‌تر، باعث کاهش استرس روزمره و آرامش بخشی و افزایش اعتماد به نفس زن در ارتباط شجاعانه و موثر او با همسر هنگام درخواست نیازهای عاطفی خود بدون هیچ تنش می‌شود. از طرف دیگر آگاهی

هدف از این پژوهش بررسی مهارت‌های ارتباطی و تاثیر آن بر روی خشونت خانگی در بین زنان خشونت‌دیده ارجاعی به پزشکی قانونی یاسوج بود. یافته‌های مطالعه حاضر، بر تاثیر متغیر مهارت‌های ارتباطی بر میزان و انواع خشونت خانگی در زنان خشونت دیده تاکید می‌کند. همچنین نتایج نشان داد خشونت کلامی و روانی بیشتر از سایر خشونت‌های تحمیل شده به این زنان بود. نتایج این پژوهش با با نتایج پژوهش انصاری و همکاران [۱۵]، جابری و همکاران [۱۶]، لطیفی و همکاران [۱۸]، دلسوزخاکی و همکاران [۲۲]، الکساندر و

سهم نویسندگان: فاطمه یاری‌نسب (نویسنده اول) جمع‌آوری داده‌ها، تحلیلگر و نگارنده روش بررسی و یافته‌ها (۵۰ درصد)؛ دکتر کامروز امینی (نویسنده دوم)، نگارنده مقدمه، نگارنده بحث و نتیجه‌گیری (۵۰ درصد).

منابع مالی: پژوهش حاضر با حمایت مالی مرکز تحقیقات کاربردی فرماندهی استان کهگیلویه و بویراحمد صورت گرفته است.

References

1. World Health Organization. World report on violence & health. Geneva: World Health Organization, 2002. Available from: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/42495/9241545615_eng.pdf?sequence=1
2. Shabani S, Mansournia N, Mansournia MA, Bahrani NS. Study of the susceptible factors in wife abuse among women referred to karaj forensic medicine center in 2005: a case control study. Medical Sciences. 2008;18(4):269-73. [Persian]
3. Shannon K, Kerr T, Strathdee SA, Shoveller J, Montaner JS, Tyndall MW. Prevalence and structural correlates of gender based violence among a prospective cohort of female sex workers. BMJ. 2009;339:b2939.
4. World Health Organization. Department of Reproductive Health and Research. Reproductive health strategy to accelerate progress towards the attainment of international development goals and targets. Global strategy adopted by the 57th World Health; WHO/RHR/04.8, 2004. Available from: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/68754/WHO_RHR_04.8.pdf?jsessionid=747AA9F77D1D607E632D9BEF195564A0?sequence=1
5. Kleinek Chris L. Coping with life challenges. Translated by Mohammad Narimani and Ismail Valizadeh. Ninth Edition. Mashhad: Astan Quds Razavi, 2004. [Persian]
6. Mirfardi A, Shayani Z. Investigating the relationship between demographic characteristics and the level of violence against women in Yasuj. Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad Disciplinary Knowledge. 2014;6(10):81-101. [Persian]
7. Mohamadkhani P, Rezaei Dogane E, Mohamadi M, Azadmehr H. Family Violence Pattern Prevalence, Enacting or Experiencing Violence in Men or Women. Social Welfare Quarterly. 2006;5(21):205-24. [Persian]
8. Mirzayi R. Investigating the situation of domestic violence in women referring to judicial centers in Paveh city. Research Journal on Social Work. 2014;1(2):61-95. [Persian]
9. Baheri B, Ziaie M, Zeighami Mohammadi Sh. Frequency of Domestic Violence in Women with Adverse Pregnancy Outcomes (Karaj 2007-2008). Avicenna J Nurs Midwifery Care. 2012;20(1):31-41. [Persian]
10. Fouladi F, Eghaei J, Golamalipour M, Barzegar Kahanmoueh S, Jalvani R. Effectiveness of Teaching Communication Skills on Married Women Quality of Life. Journal of Instruction and Evaluation. 2013;6(21):127-41. [Persian]

زوجین از طبیعی بودن اختلاف‌ها و تفاوت‌های زن و شوهر و نگرستن به تعارض به عنوان یک مسئله و چالش برای حل کردن و نه یک عامل تهدیدکننده و مخرب می‌تواند در حل اختلافات آنها کمک به‌سزایی داشته باشد.

همچنین استفاده از این مهارت‌ها، موجب کاهش تنش‌ها و مشاجره بین زوجین در جمع و یا میهمانی‌ها می‌شود یا حداقل حل آن را به زمان بهتری موکول می‌کند که باعث تعامل بیشتر بین زوجین می‌شود. از این رو، احتمال بروز رفتارهای خشونت‌آمیز از سوی مردان که احتمال می‌رود در اجتماع و اطرافیان خود به عنوان امری متعارف تلقی شود، کاهش می‌یابد.

بنابراین می‌توان گفت هدایت زوجین به آموختن مهارت‌های زندگی موجب شناسایی تعارض‌های مخرب در روابط آنها می‌شود که می‌توانند بر اساس این آموخته‌ها بهترین شیوه را برای برخورد در این شرایط به کار برند که موجب ارتباط موفق بین همسران و بروز احساسات و عواطف صحیح بین خود شوند و در نتیجه موجب کاهش رفتارهای خشونت‌آمیز شود.

نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج، خشونت کلامی در بین زنان بالاست. برخورداری زنان از مهارت‌های ارتباطی، می‌تواند در کاهش خشونت همسران علیه آنان موثر باشد.

تشکر و قدردانی: این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی «بررسی میزان آگاهی و شناخت زنان در مهارت‌های ارتباطی و تأثیر آن بر خشونت خانگی و احساس امنیت اجتماعی در زنان خشونت دیده شهر یاسوج» است. نویسندگان این پژوهش از تمامی مشارکت‌کنندگانی که در اجرای این تحقیق کمک کردند و همچنین از مرکز تحقیقات انتظامی استان و اداره کل پزشکی قانونی استان کهگیلویه و بویراحمد نهایت تشکر و قدردانی را دارد.

تأییدیه اخلاقی: پژوهش با تایید پزشکی قانونی و با حفظ اسرار شرکت‌کنندگان انجام گرفته است.

تعارض منافع: بین نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافع وجود ندارد.

18. Amani A, Letafati Beriss R. The Effectiveness of Group Training in Communication Skills in Decreasing Marital Conflicts. Biannual Journal of Applied Counseling. 2014;3(2):17-36. [Persian]
19. Mohseni Tabrizi A, Kaldi A, Javadianzadeh M. The Study of Domestic Violence in Married Women Admitted to Yazd Legal Medicine Organization and Welfare Organization. Toloo-e-Behdasht. 2013;11(3):11-24. [Persian]
20. Queendom A. Communication Skills Test-Revised, 2004. Available from: <http://www.queendom.com/cgi-bin/tests/transfer.cgi>.
21. Delsouz Khaki H, Kafie S, Moazami S, Tahmasebi J. Effectiveness of Communication Skills Training on Reducing Psychological and Verbal Violence in Women Victims of Domestic Violence in Karaj. Journal of Policing and Social Studies of Women and Family. 2020;8(2):315-33. [Persian]
22. Alexander EM, Angela MC, Rachael LH, Joseph IJ, Brian DD, Douglas KS. Predictors of Intimacy in Couples Discussions of Relationship Injuries: An Observation Study. Journal of Family Psychology. 2008;22(1):21-9. doi: 10.1037/0893-3200.22.1.21
23. Waring EM, Chelune GJ. Marital intimacy and self-disclosure. Journal of Clinical Psychology. 2006;39(2):183-90. doi: 10.1002/1097-4679(198303)39:2<183::aid-jclp2270390206>3.0.co;2-l
11. Chalbi M, Rasoulzadeh Aghdam S. The effects of family discipline and conflict on violence against children. Iranian Journal of Sociology. 2002;4(3):26-54. [Persian]
12. Eamon MK. Antecedents and Socio-emotional Consequences of Physical Punishment on Children in Two-parent Families. Child Abuse Neglect. 2001;25(6):787-802.
13. Karney BR, Bradbury TN. Attributions in marriage: State or trait? A growth curve analysis. Journal of Personality and Social Psychology. 2000;78(2):295-309. doi: 10.1037/0022-3514.78.2.295
14. Ansari H, Golshiri P, Mostajab R. The impact of women's communication skills on domestic violence by wives. Journal of Medical Sciences. 2018;35(444):1080-7. [Persian]
15. Jaber S, Etemadi O, Ahmadi S. Investigation of Structural Relationship between Communication Skills and Marital Intimacy. Research in Cognitive and Behavioral Sciences. 2016;5(2):143-52. [Persian]
16. Fatemi M, Davari R, Fesharaki M, Golafshan A. The Relationship between Life Skills and Spouse Abuse in Couples Referred to Family Courts of Tehran. Social Welfare Quarterly. 2011;11(43):51-69. [Persian]
17. Latifi M, Taghdisi MH, Afkari ME, Kamali A. Effect of Life Skills Training on Self-Esteem and Decreasing Violence against Women. Journal of Health System Research. 2013;8(6):1040-9. [Persian]